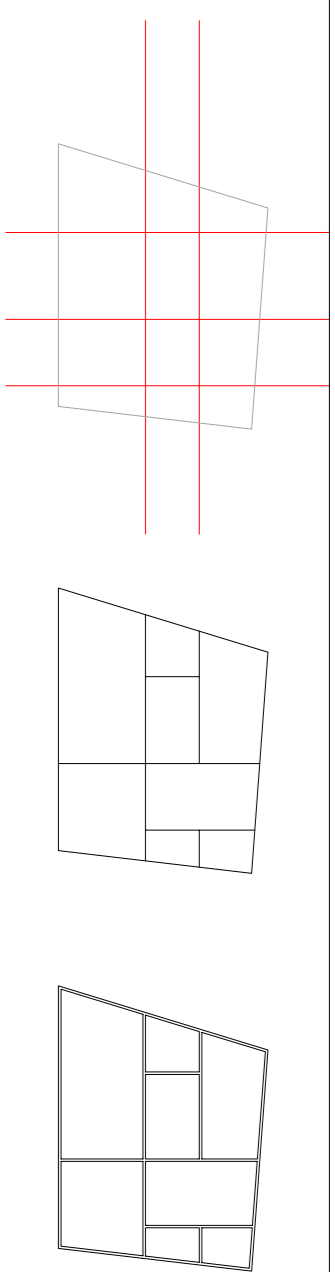

Centrar l'atenció en la percepció de la buida i assumir com a entorn el descric en l'anàlisi porta a prendre en consideració bàsicament aquelles condicions del projecte que són genèriques. Així, es creu en l'oportunitat de definir un sistema, l'1er-1o a través del cas concret que planteja l'enucleat.

El sistema parteix d'uns traçats més o menys aleatoris que queden relatats pel **perímetre** màxim imposat. Grans murs ressequiran aquests traçats, estructurant els espais, i el perímetre, construint l'envoltant màxima.

El sistema s'organitza en tres estrats, amb un tipus d'espai diferent en cada un d'ells, que correspon a les activitats productives, equipaments i espais buits. Els espais buits són els que defineixen el perímetre. Els usos reellen ordrens de les voltes a més densitat conforme es puja d'estrat. La densitat de gra augmenta també en sentit ascendent.

Per tal d'ajustar-se als nombres de la normativa, es buida de cada estrat el volum sobrant en forma d'una sèrie de **patis** de gra equivalent a l'estrat al qual pertanyen. Així, en el primer conformen patis de gra públic, en el segon espais exteriors d'edificats@ i en l'últim organitzen petits patis de vivenda i passatges d'accés.

Aquesta organització permet un tractament conjunt de les **Infraestructures** per tot l'edifici: tant pel que fa a la xarxa de subministrament (arribada i sortida de fluxes), com per la possible producció d'energia a través d'un sistema geotèrmic d'intercanvi de calor amb el terreny o amb les aigües freàtiques, tenint en compte el nou model d'ordenament del subsòl proposat en el Pla Especial d'Infraestructures del Poblenou.

Es defineix així un edifici: **edifici d'aparença massissa, compacte i tancat en sí mateix**, que repleti els mecanismes d'organització espacial observats en els edificis industrials.

Al mateix temps, es construeix una peça del mosaic a la que no arriba una estructura predeterminada, sino que organitza internament les seves xarxes de relacions sent sensible a les xarxes de relacions internes de les peces del voltant.

Dins d'aquest context d'estratificació horitzontal segons tipus d'activitats, es poden establir **relacions verticals programàtiques** entre activitats de diferents nivells. Per exemple, empreses @ poden veure reservat allotjament temporal per als seus treballadors, o centres de saber poden estar lligats a equipaments o a oficines.

Les activitats poden arribar a **apropiar-se de nivells** que en principi no els corresponen, disposant-hi aquella part del programa que s'adeqüi al gra del nivell colonitzat. Pot ser el cas d'un equipament cultural amb cabines individuals a l'últim nivell, tallers industrials amb locals d'oficina al segon nivell o una residència amb espais comuns als nivells inferiors.

S'han considerat els usos i nombres d'un dels tipus d'edifici d'aparença massissa en el pla: el cas en què cada us partiria en un major o menor nombre. A partir d'aquí és fàcil **adaptar el sistema** a les altres situacions del 22@: buidant els estrats fins al punt que faci falta o prescindint dels estrats quan no existixi l'ús corresponent.

El sistema és extensible a altres situacions. En el cas de trobar-se amb una parcel·la edificada que no hagi exhaurit la seva edificabilitat, els estrats superiors poden utilitzar aquests **volums construïts com a primer estrat**. En cas que ens ocupa, l'estrat de vivenda es col·locaria fàcilment sobre la nau de La Ecoresa cedida com a equipament, sobre les grans naus del concessionari Nissan o sobre l'edifici d'oficines proper.

